

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

Ljubljanske in mariborske oblasti.

Vsebina:

Iz «Službenih Novin kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca».

Izpremembe v osebju.

182. Zakon o konvenciji med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Poljsko o pravnih razmerjih njiju državljanov.

183. Zakon o trgovinskem sporazumu med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Egiptom, sklenjenem dne 15. maja 1927. v Kairu.

184. Pojasnila o postopanju za voditev sporov o oceni kakovosti blaga po členih 54. in 55. carinskega zakona.

185. Postopanje za uvoz — provozno ocarinjanje — blaga, zasnovano na členih 67., 68. in 90. carinskega zakona.

186. Postopanje za uporabljanje ugodnosti iz občil opazk k XV. delu uvozne carine.

187. Uredba o številu in sedežih advokatskih zbornic.

Razglasi osrednje vlade.

Razglasi velikega župana mariborske oblasti.

Razglasi sodišč in sodnih oblastev.

Razglasi raznih uradov in oblastev. — Razne objave.

„Službenih Novin kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca“.

Številka 94 z dne 22. aprila 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 20ega aprila 1929.: Upokojena sta predsednika ministrskega sveta na razpoloženju: Davidović M. Ljubomir in Vukićević Velja.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 20ega aprila 1929.: Upokojeni so ministri na razpoloženju: Pečić Dragutin, Ninčić dr. Momčilo, Trifunović Miloš, Pribićević Svetozar, Spaħo dr. Mehmed, Krizman dr. Henrik, Pucelj Ivan, Miletić Lj. Krsta, Žerjav dr. Gregor, Stanić Andra, Popović dr. Svetislav, Vujičić A. Milorad, Perić dr. Ninko, Stojanović dr. Milan, Kojić dr. Dragotin, Simonović Milan, Stanković Svetozar, Grizogono Prvislav, Behmen dr. Šefkija, Vesenjāk Ivan, Kulovec dr. Fran, Marković N. Peter, Sušnik Anton, Hrasnica dr. Halid, Grol Milan, Andrić dr. Vladimir, Krajač dr. Ivan, Radojević Anta, Kujundžić Bogoljub, Jovanović dr. Vasa, Marković dr. Bogdan, Milosavljević Svetislav, Gosar dr. Andrej, Mijović dr. Aleksander, Obradović Dragomir, Popović Velimir, Radović Čedomir, Popović Ger. dr. Dobrivoje, Barić Stjepan in Mihailović dr. Čedomir.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 20ega aprila 1929.: Razrešeni so ministri na razpoloženju: Košutić Avgust, Popović Daka, Subotić dr. Nikola in Cvetković Dragiša.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 20ega aprila 1929.: Upokojeni so državni podtajniki na razpoloženju: Vilder Većeslav, Neudorfer Mirko in Pasarić dr. Josip.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 20ega aprila 1929.: Razrešena sta državna podtajnika na razpoloženju: Krnjević Juraj in Pernar dr. Ivan.

Številka 95 z dne 23. aprila 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 30ega marca 1929.: Odlikovan je z redom sv. Save IV. vrste Jelovšek dr. Ignacij, sreski sanitetni referent v p. v Ljubljani.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 31ega marca 1929.: Upokojen je Zidanšek Josip, profesor bogoslovja na teološkem škofijskem učilišču v Mariboru v 4. skupini I. kategorije.

Številka 96 z dne 24. aprila 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 31ega marca 1929.: Upokojeni so

višji davčni upravitelji v 1. skupini II. kategorije: Šfiligoj Josip pri blagajni finančne direkcije v Ljubljani; Stepic Anton pri davčnem uradu v Mariboru; Drol Jakob pri davčnem okrajnem oblastvu v Ljubljani; Sorman Martin pri davčnem okrajnem oblastvu v Ptuj; Koje Martin pri davč-

nem uradu v Ormožu; Perhauc Ignacij pri davčnem uradu v Ljubljani (za okolico);

višji davčni upravitelji v 2. skupini II. kategorije: Strnad Rudolf pri davčnem uradu v Ljubljani (za mesto); Zotter Maks pri davčnem okrajnem oblastvu v Krškem; Volovšek Rudolf pri davčnem okrajnem oblastvu v Celju; Stepic Robert pri davčnem okrajnem oblastvu v Celju; Kompore Valentin pri davčnem uradu na Vrhniki; Blažon Jakob pri davčnem okrajnem oblastvu v Celju; Koblner Ernest pri davčnem uradu v Ribnici; Boltauer Rihard pri davčnem uradu v Ljubljani (za okolico); Čebulj Fran pri davčnem uradu v Radovljici; Klofutar Alojzij pri davčnem uradu v Brežicah; Lunder Fran pri davčnem uradu v Ljubljani (za okolico); Valentinič Fran pri davčnem uradu v Celju; Mazgon Alojzij pri davčnem uradu v Mokronogu.

Številka 97 z dne 25. aprila 1929.:

Odlok pomočnika ministra za finance z dne 10. aprila 1929.: Postavljeni so po službeni potrebi: pri sreski upravi finančne kontrole v Ložu za podnadzornika finančne kontrole v 2. skupini III. kategorije in sreskega upravnika finančne kontrole Papež Ivan, podnadzornik finančne kontrole v isti skupini iste kategorije pri oddelku finančne kontrole v Ljubljani; pri sreski upravi finančne kontrole v Škofji Loki za poverjenika finančne kontrole v 3. skupini III. kategorije in sreskega upravnika finančne kontrole Gabršček Fran, poverjenik finančne kontrole v isti skupini iste kategorije pri sreski upravi finančne kontrole v Mariboru; pri oddelku finančne kontrole v Mariboru 2 za pripravniškega poverjenika finančne kontrole v 5. skupini II. kategorije in starejšino finančne kontrole Perović Radoslav, pripravniški poverjenik finančne kontrole v isti skupini iste kategorije v Škofji Loki.

Številka 98 z dne 26. aprila 1929.:

Ukaza Njegovega Veličanstva kralja z dne 9. aprila 1929.: Postavljeni so: za šefa železniškega osrednjega založišča materiala pri ekonomskem oddelku v Zagrebu v 1. skupini, podskupini b), II. kategorije Reich Mirko, dosedanji uradnik v isti skupini iste kategorije in šef skladišča železniške delavnice v Mariboru (na prošnjo); za uradnika v 2. skupini, podskupini b), II. kategorije na postaji v Mariboru Novak Ivan, dosedanji uradnik v isti skupini iste kategorije pri prometno-komercialnem oddelku direkcije državnih železnic v Ljubljani (na prošnjo); pri kurilnici v Ljubljani I., glavni kolodvor, za uradnika v 1. skupini III. kategorije Lenassi Herman, dosedanji uradnik v isti skupini iste kategorije pri kurilniški ekspozituri v Murski Soboti (po službeni potrebi); pri kurilniški ekspozituri v Murski Soboti za uradnika v 1. skupini III. kategorije Ogrinc Rudolf-Radovan, dosedanji uradnik v isti skupini iste kategorije pri kurilniški ekspozituri na Pragerskem (po službeni potrebi); pri generalni direkciji državnih železnic v Beogradu za uradnika v 2. skupini, podskupini b), II. kategorije, Ranzinger

Ignacij, dosedanji uradnik v isti skupini iste kategorije pri direkciji državnih železnic v Ljubljani (po službeni potrebi).

Odlok ministra pravde z dne 1. aprila 1929.: Potrjen je za stalnega in pomaknjen v 8. skupino I. kategorije Zorko Josip, pravni praktikant v 9. skupini I. kategorije pri okrajnem sodišču na Brdu.

Odloka ministra za finance z dne 11. aprila 1929.: Premeščena sta geometra v 4. skupini II. kategorije: Batagelj Ivan od katastrske sekcije v Bitolju h katastrski upravi v Ljubljani (na prošnjo) in Tance Vladimir od katastrske uprave v Ljubljani h generalni direkciji katastra in državnih posestev (po službeni potrebi).

Številka 99 z dne 27. aprila 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 12ega aprila 1929.: Odlikovan je z redom Belega orla IV. vrste Jakopič Rihard, akademični slikar v Ljubljani.

Odlok ministra za finance z dne 15. aprila 1929.: Upokojen je Koller Rihard, davčni upravitelj v 3. skupini II. kategorije v Dolnji Lendavi.

Objava generalne direkcije davkov z dne 12ega marca 1929.: «Obrtni zbor» v Šidu je oproščen plačevanja takse iz tar. post. 1. taksne tarife za vse vloge in prošnje, ki jih pošilja državnim uradom, razen v civilnih pravnih.

Izpremembe v osebju.

Gerlovič dr. Fran, sreski sanitetni referent v Brežicah, je podal ostavko na državno službo in minister za socialno politiko in narodno zdravje jo je sprejel z odlokom z dne 10. aprila 1929., Z. br. 17.395.

Dr. Andrejka s. r.

Upokojen je z dnem 30. aprila 1929. Šafar Ivan, sodni sluga pri okrajnem sodišču v Brežicah. Predsedništvo višjega deželnega sodišča v Ljubljani.

Zakoni in kraljevske uredbe.

182.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni velji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

prolašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je sklenila narodna skupščina kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v XCIII. redni seji, ki jo je imela dne 14. avgusta 1928. v Beogradu, in da smo Mi potrdili in potrujemo

Zakon

o konvenciji med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Poljsko o pravnih razmerjih njiju državljanov,*

ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva konvencija med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Poljsko o pravnih razmerjih njiju državljanov, ki se glasi:

Konvencija med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in Poljsko o pravnih razmerjih njiju državljanov.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev in republika Poljska, želeči, urediti pravna razmerja svojih državljanov v civilnih in kazenskih stvareh, sta se odločili, skleniti konvencijo.

V ta namen sta imenovali visoki stranki pogodnici svoje pooblaščenice:

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev:

gospoda Dragoljuba Arandelovića, profesorja na pravni fakulteti v Beogradu, in gospoda Janka Babnika, predsednika višjega deželnega sodišča v Ljubljani.

Predsednik republike Poljske:

gospoda Dzislawa Okienskega, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra republike v Beogradu,

ki so dogovorili po izmeni pooblastil, spoznanih v dobri in pravilni obliki, naslednje odredbe:

I. del.

Civilne stvari.

I. poglavje.

Pravna zaščita v civilnih stvareh.

Člen 1.

Kar se tiče civilnih stvari, uživajo državljanjani ene stranke pogodnice na ozemlju druge stranke glede svojih oseb in imovin isto zakonsko in sodno zaščito kakor pripadniki te države. V ta namen imajo svoboden pristop k sodiščem ter se smejo obračati nanje ob istih pogojih kakor pripadniki dotične države.

Člen 2.

Nobena kavecija in nobena položitev, najsi bi bila kakršnegakoli naziva, se ne sme nalagati pripadnikom ene države pogodnice, češ, da so tuje ali da so brez domicila ali bivališča v tej državi, ki pa imajo svoj domicil v eni teh držav in bi nastopili kot tožilci ali intervenirali pred sodišči ene teh držav.

Isto pravilo se uporablja na vplačilo, ki bi se zahtevalo od tožilcev ali intervenientov zaradi zavarovanja sodnih stroškov.

Člen 3.

Obsodbe na plačilo sodnih stroškov, izrečene v eni državi pogodnici zoper tožilca ali intervenienta, oproščenega kavecije, položitve ali vplačila bodisi po členu 2., prvem in drugem odstavku, bodisi po zakonu države, v kateri se je spor začel, proglašajo na prošnjo, učinjeno po diplomatski poti ali, če je to nedopustno, vloženo neposredno od prizadete stranke, brezplačno za izvršne pristojno oblastvo v drugi državi pogodnici.

Isto pravilo se uporablja na sodne odločbe, s katerimi se odredi naknadno znesek sodnih stroškov.

Sodnim odločbam v gorenjem zmislu so izenačeni izpiski stroškov, predloženi od sodnih računovodij v mejah njih pristojnosti.

Člen 4.

Odločbe glede sodnih stroškov postanejo izvršne, ne da bi se zaslizale stranke, izvzemši po-

* Ta konvencija je bila razglašena v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 27. decembra 1928., št. 302/XCIX, v srbskem in francoskem jeziku.

znejšo pritožbo obsojene stranke, po zakonodajstvu države, v kateri se izvršuje eksekucija.

Oblastvo, ki je pristojno, odločati o zahtevi, da se sodba izvrši, mora samó preizkusiti:

1.) ali izpolnjuje po zakonu države, v kateri je bila obsodba izrečena, uradna kopija odločbe pogoje, potrebne za njeno polnoveljavnost;

2.) ali je, po istem zakonu, odločba definitivna.

Da se izpolnita gorenja pogoja, zadošča izjava pristojnega oblastva proseče države, da je odločba definitivna.

Zahtevi morata biti priložena overovljen prevod vsebine dotične odločbe v uradnem jeziku zaprosenega oblastva in izjava, da je odločba definitivna. Rečeni prevod mora biti overovljen od diplomatskega ali konzularnega predstavnika proseče države ali od zapriseženega tolmača proseče države ali zaprosene države. Vsaki stranki pogodnici je na izvolji, pooblastiti svoje sodnike, da vrše rečeno overovitev.

Za službeni jezik smatra Poljska poljski jezik, kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev pa srbsko-hrvatsko-slovenski jezik.

Člen 5.

Pripadniki ene države pogodnice uživajo v drugi državi pogodnici ugodnost brezplačne sodne pomoči tako kakor pripadniki dotične države.

Člen 6.

Ubožni list morajo izdati oblastva prosilčevega običajnega stanovališča ali, če tega ni, oblastva njegovega sedanjega stanovališča.

Če prosilec ne stanuje na ozemlju strank pogodnic, zadošča potrdilo njegovega pristojnega diplomatskega ali konzularnega predstavnika.

Člen 7.

Oblastvo, pristojno za izdajo ubožnega lista, sme zahtevati od oblastev druge države pogodnice obvestila o prosilčevem imovinskem stanju.

Oblastvo, ki odloča o prošnjah za brezplačno sodno pomoč, obdrži v mejah svojih atribucij pravico, kontrolirati potrdila in obvestila, ki se mu predlagajo.

Stranka, ki je dobila od pristojnega oblastva ene stranke pogodnice pravico ubogih, uživa to ugodnost prav tako v vseh aktih postopanja v isti stvari pred sodnimi oblastvi druge stranke pogodnice.

II. poglavje.

Usluge v civilnih stvareh.

I. Obče odredbe.

Člen 8.

Stranki pogodnici se vzajemno zavezujeta, dati na zahtevo druga drugi pomoč v civilnih in trgovinskih sporih kakor tudi v nespornih stvareh, in sicer z neposrednimi sporazumi med sodnimi oblastvi.

Neposredno priobčevati zahteve za vročitev in zaprosila so pristojna vsa sodna oblastva, za sprejemanje teh aktov pa predsedniki sodišč prve stopnje. Po izvršitvi je treba poslati odgovor neposredno prosečemu oblastvu.

Če je zaproseno oblastvo nepristojno, se mora vročiti dotična zahteva po službeni poti pristojnemu oblastvu iste države.

Člen 9.

Zahteve za vročitev in zaprosila se morajo sestavljati v uradnem jeziku proseče države. Zanje ni treba overovitve; pač pa se morajo opremiti z uradnim pečatom prosečega oblastva.

Listine, sestavljene zato, da bi se vršilo postopanje po zahtevi, kakor tudi ostali akti, ki se nanašajo na to, morajo biti spisani v službenem jeziku zaprosene države; v nasprotnem primeru se jim mora priložiti prevod v tem jeziku, overovljen od zapriseženega tolmača.

Člen 10.

Zahteva mora obsezati: predmet in, kolikor je treba, kratek izpisek stvari kakor tudi označbo strank po imenih, svojstvih, domicilu in stanovališču. — Zahteve za vročitev morajo obsezati še prejemnikov naslov in način, po katerem naj se vroče predloženi dokumenti.

Člen 11.

Sodno oblastvo, ki postopa po dotični zahtevi, uporablja zakone svoje države, kolikor se nanašajo na formalno stran.

Vkljub temu se ugodi zahtevi prosečega oblastva, da bi se vršilo postopanje po posebni obliki, samo če te oblike ne prepoveduje zakonodajstvo zaprosene države.

Člen 12.

Vselej, kadar zaproseno oblastvo ni izvršilo zahteve, mora o tem nemudoma obvestiti proseče oblastvo ter navesti v primeru člena 20. razloge, iz katerih se je izvršitev zahteve odklonila, v primeru člena 8. pa oblastvo, kateremu se je zahteva oddala.

Člen 13.

Po zahtevah za vročitev in zaprosilih je postopati brez plačila taks ali stroškov kakršnekoli vrste, razen dnevnic, ki se plačujejo pričam in izvedencem. Poštino za korespondenco, ki izvira iz teh zahtev, trpi oblastvo, ki je izvršilo pošiljko.

Člen 14.

Vselej, kadar morajo biti na podstavi te konvencije prevodi overovljeni od zapriseženega tolmača, gre vsaki stranki pogodnici pravica, prav tako pooblastiti svoje sodnike, da vrše to overovitev.

II. Vročitve.

Člen 15.

Akti, ki naj se vroče, morajo biti spisani v službenem jeziku zaprosene države ali v francoskem jeziku ali pa jim mora biti priložen prevod v enem teh jezikov, overovljen od zapriseženega tolmača.

V nasprotnem primeru se sme omejiti zaproseno oblastvo na to, da izvrši vročitev z oddajo akta naslovniku, ki ga sprejme prostovoljno.

Člen 16.

Izvršitev vročitve se sme odkloniti samo, če smatra država, na katere ozemlju naj bi se izvršila, da to nasprotuje njenemu suverenstvu ali njeni varnosti.

Člen 17.

Za dokaz, da se je vročitev izvršila, služi ali receptis, datiran in overovljen od naslovnika, ali pa potrdilo oblastva zaprosene države o istinitosti, obliki in datumu vročitve.

Če se pošlje akt, ki ga je vročiti, v dveh izvodih, mora biti receptis ali potrdilo na enem teh izvodov ali pa mu ga je treba priložiti.

Člen 18.

Vsaki stranki pogodnici je na izvolji, vršiti po svojih diplomatskih ali konzularnih predstavnikih vročitev svojim državljanom, ki so na ozemlju druge stranke, ne da bi rabila prisilna sredstva.

III. Druge zahteve sodnega značaja.

Člen 19.

Sodno oblastvo, ki mu je zaprosilo poslano, je primorano, postopati po njem, uporabljaje ista prisilna sredstva kakor za izvršitev naloga oblastev zaprosene države ali za izvršitev zahteve, ki bi jo vložila za to prizadeta stranka. Teh prisilnih sredstev ni treba neizogibno uporabljati, če gre za to, da pridejo sporne stranke pred sodišče.

Proseče oblastvo mora biti, če to zahteva, obveščeno o dnevu in kraju, kdaj in kje se bo vršilo postopanje po njegovi prošnji, da je prizadeti stranki mogoče prisostvovati.

Člen 20.

Izvršitev zaprosila se sme odkloniti samo, če ne spada v zaproseni državi izvršitev zaprosila v pristojnost sodnega oblastva, ali če smatra država, na katere ozemlju naj se izvršitev opravi, izvršitev za tako, da nasprotuje njenemu suverenstvu ali njeni varnosti.

Izročitev aktov in drugih dokumentov se sme tudi odkloniti, če nastane zaradi njih važnosti poseben dvom in če ministrstvo pravde pristane na to odklonitev.

Člen 21.

Ministrstvu pravde obeh držav pogodnic dajeta na zahtevo drugo drugemu obvestila o pravu, ki velja na njiju ozemljih.

III. poglavje.

Zapuščine.

Člen 22.

Državljanjani vsake stranke pogodnice smejo razpolagati ob smrti s celokupno svojo imovino, ki je

na ozemlju druge stranke pogodnice, ob istih pogojih kakor pripadniki te države, in sicer z oporoko, legatom, daritvijo za primer smrti ali kakorkoli drugače.

Na izvolji jim je, izražati poslednjo voljo na ozemlju druge stranke pogodnice pred svojimi pristojnimi konzularnimi predstavniki.

Naredbe poslednje volje, storjene pred pristojnimi konzularnimi predstavniki, imajo na ozemlju obeh strank pogodnic pred sodišči in ostalimi oblastvi isto moč in iste učinke kakor naredbe, storjene pred uradnim organom ene ali druge stranke pogodnice, če se store v obliki, predpisani z zakoni države, ki je imenovala konzula.

Člen 23.

Pripadniki vsake stranke pogodnice sprejemajo ob istih pogojih kakor pripadniki dotične države in pridobivajo last nad imovinami, ki bi jim pripadle na ozemlju druge stranke pogodnice po zakonu ali po naredbi poslednje volje.

Člen 24.

Odločba o nasledstvenih pravicah glede premičnin je izključno zavisna od oblastev države, ki ji pripadajo de cujus. Za nasledstvene pravice se smatrajo: zakonsko nasledstvo, zakonski del nasledstva, oporočno nasledstvo, volilo in daritev za primer smrti in legat.

Oblastva države, kjer je zapuščina, pa so vendarle izključno pristojna, če bi uveljavljali pripadniki te države pravico do premičnin na drugi pravni osnovi.

Člen 25.

Kar se tiče razporeda glede nasledstva nepremičnin, spadajo vse odločbe, ki naj jih izdado oblastva, v pristojnost oblastev one države, kjer so nepremičnine. Vendar pa morajo uporabljati ta oblastva zakon države de cujus-a, kadarkoli gre za odločbo o nasledstvenih pravicah.

Člen 26.

Za imovine, s katerimi pokojnik ni mogel svobodno razpolagati za primer smrti (fidejkomis), velja zakon države, v kateri so.

Isti zakon se uporablja na javnopravne omejitve, ki bi jim mogla biti predmet zapuščina ali njeni deli.

Člen 27.

Če se prepušča pristojnost glede zapuščin po členu 24. domačim oblastvom države de cujus-a, postopajo oblastva države, kjer je zapuščina, ko odločajo o zahtevi koga, ki bi uveljavljal pravico kot pripadnik države ali kot njen domiciliat, z nasledstvenimi imovinami kakor z imovinami, ki bi jih zapustil pripadnik te države; pri tem pa vendarle uporabljajo zakon države de cujus-a.

To postopanje se uporablja samo, če nobeden izmed drugih dedičev, pravilno obveščen, ne protestira.

Člen 28.

Če so imovine, ki jih je pokojnik zapustil, po zakonu njegove države brez dedičev, spadajo kot brezdedične zapuščine pod zakon države, na katere ozemlju so v trenutku smrti de cujus-a.

Za brezdedične imovine je smatrati imovine, ki bi pripadle po zakonu pokojnikove države, ker ni drugih naslednikov, de jure ali državi ali drugi pravni osebi.

Člen 29.

Če državljani ene stranke pogodnice umre, pa je zapustil na ozemlju druge stranke celotno imovino ali njen del, se omeje oblastva te stranke načeloma na neizogibno potrebne odredbe za vzdrževanje ter obveste zato nemudoma konzularna oblastva o otvoritvi zapuščine; obenem priobčijo tem oblastvom eventualna obvestila o dedičih, njih stanovališču, o tem, da obstoji naredba za primer smrti, in ali in kaj se je ukrenilo za vzdrževanje zapuščine.

Če je to oblastvo konzularno oblastvo, ki je bilo prvo obveščeno o otvoritvi zapuščine, obvesti na isti način o tem krajevna oblastva.

Člen 30.

Kar se tiče zapuščinskih premičnin, jih smejo vzeti konzularna oblastva v posest celo tudi, če bi bila krajevna oblastva kaj ukrenila za vzdrževanje rečene premičnine; zavezana so, zavarovati pravilno upravljanje teh premičnin, pri čemer pa

jim je vendarle na izvolji, zahtevati potrebno sodelovanje krajevnih oblastev.

Konzularna oblastva dajo, če je to dopustno, krajevnim oblastvom možnost, sodelovati pri začetbi in popisu zapuščine.

Člen 31.

Imovine iz zapuščine, ki jih upravlja konzularno oblastvo, smejo vendarle biti predmet eksekutivnih ukrepov, ne da bi moral biti konzul kdaj osebno odgovoren. Če je dopustna izvršba, se mora obrniti pristojno oblastvo s prošnjo na konzularno oblastvo.

Člen 32.

Glede vseh vprašanj, izvirajočih iz otvarjanja, upravljanja in likvidacije imovin, ki so jih zapustili na ozemlju ene stranke pogodnice državljani druge stranke, se priznavajo konzularni pristojni uradniki polnopravno za predstavnike odsotnih dedičev, kolikor so ti dediči pripadniki države, ki je imenovala konzula, in niso ostavili drugih zastopnikov.

Člen 33.

Zapuščina se izroči pravilno legitimiranemu dediču ali pa se odpošlje v inozemstvo šele, ko se udovolji ali položi zadostna kavicija za garancijo nasledstvenih taks, formuliranih pravic do zapuščine kakor tudi nasledstvenih pravic pravilno legitimiranih dedičev — in to glede pripadnikov države, v kateri je zapuščina, in oseb, nastanjenih v njej.

Vendar pa sme konzularno oblastvo predhodno izplačati iz aktiv zapuščine stroške za pokojnikovo poslednjo bolezen in njegov pogreb, stanarino za poslednjih šest mesecev, sodne in konzularne takse itd., ob nujni potrebi pa tudi potrebne stroške za vzdrževanje pokojnikove rodbine.

Vkljub temu se upniki zapuščine ne morejo upirati prodaji zapuščine, če jim v devetih mesecih od dne, ko je umrl de cujus, ne uspe ugotoviti, da so njih uveljavljanje pravice priznali dediči ali da je bilo potrjeno z definitivno sodno odločbo ali da je bilo vsaj pravilno prijavljeno pristojnemu sodnemu oblastvu.

IV. poglavje.

Zakonski otroci.

Člen 34.

Spori, ki se nanašajo na zakonitost kakega otroka, spadajo v pristojnost oblastev one stranke pogodnice, katere državljani je ta otrok.

Odločbe teh oblastev se priznavajo na ozemlju druge stranke pogodnice.

V. poglavje.

Varstvo in skrbstvo.

Člen 35.

Ukrepi, ki se nanašajo na varstvo in skrbstvo glede osebe ali na imovino ene osebe, so zavisni od oblastev države, ki ji ta oseba pripada.

Člen 36.

Če je potrebno postaviti pod varstvo ali skrbstvo državljana ene stranke pogodnice, ako je on ali njegova imovina na ozemlju druge stranke pogodnice, se omeji krajevno pristojno oblastvo na to, da ukrene, česar je treba za nujno in potrebno zaščito, in da obvesti o tem pristojno oblastvo države dotične osebe, katero sme razveljaviti te ukrepe.

Člen 37.

Če to ustreza koristim zaščitene osebe, sme prenesti pristojno domače oblastvo vse varstvo (skrbstvo) ali poedine ukrepe, ki se nanašajo na osebo ali na imovino, na oblastvo druge stranke, ako ta pritrdi temu, in skladno z odredbami, ki se nanašajo na to.

Člen 38.

Predpisi, ki jih obsezajo členi 35. do 37., se uporabljajo prav tako na varstvo, na omejitve pravice, upravljati imovino, na skrbstvo, na skrbnika kakor tudi na vse druge podobne ukrepe, če je njih posledica ta, da se omeji pravna sposobnost.

Člen 39.

Odločbe, ki jih izdado pristojna oblastva po členih 35. do 37., se morajo priznati na ozemlju druge stranke.

VI. poglavje.

Proglasitev za pogrešanega ali mrtvega.

Člen 40.

Izvestno osebo proglase za pogrešano ali mrtvo oblastva one države, ki ji je ta oseba pripadala v poslednjem času.

Odločba, ki jo je izdalo eno izmed oblastev, omenjenih v predhodnem odstavku, se mora priznati na ozemlju druge stranke.

Če je treba in če gre za to, da se izvedejo učinki v eni državi pogodnici, smejo proglasiti oblastva te države po državnem zakonodajstvu državljana druge stranke pogodnice za pogrešanega ali mrtvega.

VII. poglavje.

Obče odredbe.

Člen 41.

Povsod, kjer se sklicuje ta konvencija na zakon domače države, se umeva pri vsaki državi pogodnici krajevno zakonodajstvo, pod katero spada po pravu dotične države oni, za katerega gre.

Člen 42.

Kar se tiče občevarjanja med dotičnimi oblastvi, omenjenega v tej konvenciji, je postopati tako, kakor je navedeno v členu 8.

VIII. poglavje.

Posebne klavzule o listinah.

Člen 43.

Da je moči uporabiti listine, sestavljene in izdane od sodišč ene stranke pogodnice, na ozemlju druge stranke pogodnice, se ne zahteva zanje, če so opremljene z uradnim pečatom sodišča, nikarkršna overovitev.

Prav to velja:

1.) za listine intabulacijskega in depozitnega oddelka, kolikor nista obseženi te oblastvi v prvem odstavku;

2.) za menične proteste, ki jih sestavljajo notarji, sodni poslovodje ali sodni prijavitelci.

Člen 44.

Listine, sestavljene ali izdane od notarja, sodnega poslovodje ali sodnega prijavitelca, izvzemši menične proteste (člen 43., drugi odstavek, št. 2), morajo biti, da jih je moči uporabiti na ozemlju druge stranke pogodnice, opremljene z overovilom predsednika onega sodišča prve stopnje, v čigar območju opravlja svoje funkcije dotični notar, sodni poslovodja ali sodni prijavitelci.

Člen 45.

Na podoben način se uporabljata člena 43. in 44., kolikor gre za listine s privatnim podpisom, če je overovljen podpis od sodišča, notarja ali sodnega poslovodje.

Člen 46.

Da je moči uporabiti listine, sestavljene, izdane ali overovljene od enega izmed centralnih administrativnih oblastev ene države pogodnice, naštetih v priloženi specifikaciji kot dodatku, na ozemlju druge stranke pogodnice, ni treba zanje, če so opremljene z uradnim pečatom rečenega oblastva, nobenega drugega overovila.

Rečeno specifikacijo sme izpremeniti ali dopolniti vsaka stranka pogodnica po pristanku obeh ministrstev pravde.

Listine, sestavljene, izdane ali overovljene od drugega administrativnega oblastva, razen od oblastev, naštetih v rečeni specifikaciji, morajo biti overovljene od enega izmed oblastev iz te specifikacije, ki je neposredno nadrejeno oblastvu, za katero gre.

Člen 47.

Listine, izdane na podstavi matičnih knjig od matičnih oblastev ene stranke pogodnice, morajo biti opremljene samo z overovilom pristojnega sodišča ali administrativnega oblastva prve stopnje, pod čigar kontrolo spada matičar.

Izpiski iz cerkvenih knjig, opremljeni s pečatom cerkve, morajo biti opremljeni, kolikor ne spadajo pod predpise prvega odstavka, z overovilom in potrdilom sodišča, pristojnega *ratione loci*, da je bil njih izdatelj pooblaščen za to.

Člen 48.

Overovljeni prepisi listin morajo biti, da jih je moči uporabiti na ozemlju druge stranke pogod-

nice, izdani od istih uradov, ki so sestavili ali izdali originalne listine. Če predpisujejo gorenje odredbe še posebno overovilo, se to prav tako zahteva za overovljeni prepis.

Če oblastva, ki je sestavilo ali izdalo listino, ni več, mora overoviti kopijo pristojno oblastvo, ki je nadomestilo prejšnje oblastvo.

Če tudi tega oblastva ni več, mora izvršiti overovitev ministrstvo za notranje posle.

II. del.

Kazenske stvari.

I. poglavje.

Ekstradicija.

Člen 49.

Obe stranki pogodnici se zavezuje, izročiti na zahtevo druga drugi osebe, ki so na njihju ozemlju in ki jih preganja ali jih je obsodilo sodišče prosoče stranke zbog dejanja, ki se kaznuje po zakonodajstvu obeh strank pogodnic, vpoštevaje vse njihju krajevne zakone, s kaznijo na prostosti najmanj enega leta ali s strožjo kaznijo.

Da se ugotovi, ali obstoji obveznost izročitve, je treba vzeti edino v poštev činjenico, ali je dejanje, zbog katerega se zahteva ekstradicija, kaznivo na ozemlju prosoče države; nasprotno pa je brez pomena, ali se sme oni, čigar ekstradicija se zahteva, sodno preganjati zaradi istega dejanja tudi v zaproseni državi.

Člen 50.

Republika Poljska ne izroča svojih državljanov in državljanov svobodnega mesta Gdanskega; prav tako tudi kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev ne izroča svojih državljanov.

Če je vložila oseba, označena v zahtevi za ekstradicijo, pred to zahtevo prošnjo za naturalizacijo v zaproseni državi, sme ta država odložiti ekstradicijo, dokler se definitivno ne reši prošnja za naturalizacijo.

Člen 51.

Ekstradicija ni dopustna, če je kaznivo dejanje, zaradi katerega se ekstradicija zahteva:

a) kaznivo samo po vojaških kazenskih zakonih;

b) če krši samo zakone o tisku;

c) če nasprotuje carinskim, davčnim ali drugim finančnim zakonom;

č) če je političnega značaja ali če je v zvezi s podobnim dejanjem; vendar pa se sme ekstradicija dovoliti, če ni dejanje samo političnega, ampak tudi občega značaja in če je ta poslednji značaj pretežnejši, o čemer odloči svobodno zaproseno oblastvo. Za kaznivo politično dejanje nikakor ni smatrati atentata na življenje poglavarja države ali na člana njegove rodbine.

Člen 52.

Prav tako se ekstradicija ne izvršuje:

a) če je pregon zaradi dotičnega dejanja po zakonih zaprosene države izključno pridržan pravosodju te države;

b) če zastara kazenski pregon ali izvršitev kazni v trenutku, ko se vloži zahteva za ekstradicijo, in sicer po zakonih zaprosene države v vseh njenih pokrajinah;

c) če je bilo uvedeno kazensko postopanje zaradi istega dejanja zoper dotično osebo v zaproseni državi in tukaj dovršeno s sodbo ali kako drugače, kolikor ni po zakonih te države mogoča obnova postopanja. Izpust ali ustavitev postopanja nikakor ne ovirata ekstradicije, če sta se opirali samo na to, da je bilo dejanje izvršeno v inozemstvu.

Člen 53.

Ekstradicija se sme odložiti, če se oni, glede katerega se je vložila zahteva za ekstradicijo, preganja zaradi kaznivega dejanja v zaproseni državi.

Člen 54.

Če se oni, čigar ekstradicija se zahteva, sodno preganja v zaproseni državi zbog drugega kaznivega dejanja ali če je obsojen zaradi drugega kaznivega dejanja, se sme odložiti ekstradicija do trenutka, ko se kazensko postopanje dokonča in dotična kazen izvrši ali odpusti. Odločba o ekstradiciji pa se mora vendarle izdati v najkrajšem času.

Člen 55.

Če zahteva ekstradicijo ene osebe zbog istega kaznivega dejanja več vlad, se mora izročiti ta oseba vladi države, na katere ozemlju se je kaznivo dejanje izvršilo. Če se je izvršilo dotično dejanje na ozemlju več držav ali če je dvomno, kje se je izvršilo, se uporabijo ustrezne odredbe naslednjega odstavka.

Če zahteva ekstradicijo iste osebe zbog raznih kaznivih dejanj več držav, se sme izročiti ta oseba oni državi, kateri pripada. Če ta vlada ne zahteva ekstradicije, se mora izročiti obdolžena oseba oni vladi, ki zahteva ekstradicijo zbog dejanja, spadajočega pod najstrožjo kazen. Če bi imela vsa kazniva dejanja za posledico enake kazni, se mora dovoliti ekstradicija oni vladi, ki je prva vložila zahtevo.

Člen 56.

Zaprosena stranka pa sme vendarle, ne da bi vpoštevata odredbe iz predhodnega člena, dati prvenstvo državi, kateri pripada oseba, ki naj se izroči, če se je za to zavezala s pogodbo, sklenjeno s to državo.

Člen 57.

Izročenelec ne sme biti sojen, kaznovan ali izročen tretji državi zbog kaznivega dejanja, ki ga je izvršil pred ekstradicijo in zaradi katerega je ekstradicija dovoljena, samo:

a) če stranka, ki je dovolila ekstradicijo, na to pristane — ta pristanek se ne sme odkloniti, če se je mogla dovoliti ekstradicija zbog tega kaznivega dejanja — ali

b) če izjavi izročenelec na sodni zapisnik, da pristaja na to — točen prepis tega zapisnika se mora vročiti stranki, ki je ekstradicijo dovolila.

Člen 58.

Če ne bi zapustil izročenelec ozemlja države, ki ji je bil izročen, v enem mesecu, odkar se je dokončala preiskava, uvedena zbog kaznivega dejanja, ki je provzročilo ekstradicijo — bodisi da je prestal kazen, bodisi da je je bil oproščen — ali če se tja prostovoljno vrne, je dopustno zoper njega sojenje ali izvršitev kazni tudi zaradi dejanj, ki niso provzročila ekstradicije.

Člen 59.

Ministrstvo pravde prosoče stranke sme predložiti zahtevo za ekstradicijo neposredno ministrstvu pravde zaprosene stranke. Vsa druga korespondenca, provzročena z ekstradicijo, se sme prav tako vršiti neposredno med ministrstvom pravde obeh strank.

Člen 60.

Zahtevi za ekstradicijo se mora priložiti tiralica ali kazenska sodba, izdana zoper dotično osebo. V teh listinah mora biti označeno dejanje, ki motivira zahtevo za ekstradicijo, s popisom primera in navedbo zakonskih odredb, ki se uporabljajo na dejanje. Če gre za kaznivo dejanje zoper lastniško pravico, mora biti označena škoda, ki jo je zločinec provzročil ali jo je namerjal provzročiti. Če omenjeni listini ne dokazujeta zgoraj rečenih okoliščin, mora biti priložena tudi sodna listina, ki obseza nedostajajoče podatke.

Zgoraj označeni listini morata biti sestavljeni v predpisni obliki prosoče države v originalu ali v točnem prepisu in overovljene od ministrstva pravde.

Vsebina kazenskih zakonov, ki naj se uporabijo, mora biti priložena v točnem prepisu.

Zahteva mora obsezati, kolikor je le mogoče, osebni popis onega, ki naj se izroči, ali druge podatke, važne za ugotovitev njegove identičnosti.

Člen 61.

Če niso zahteva in listini, označeni v členu 60., sestavljene v službenem jeziku zaprosene države, jim mora biti priložen točen prevod v jeziku te države ali pa v francoskem jeziku. To pravilo se uporablja prav tako na vso drugo korespondenco o tem.

Člen 62.

Ob dvomu glede pogojev za ekstradicijo, določenih s to konvencijo, se zahtevajo od prosoče države dopolnilna obvestila.

Če se je izdala odločba o začasnem zaporu osebe, ki naj se izroči, se sme izpustiti ta oseba v prostost, ako ne prispejo pojasnila k ministrstvu pravde zaprosene stranke v šestih tednih od dne, ko se je odposlala zahteva glede teh pojasnil.

Člen 63.

Ko se zahteva za ekstradicijo prejme in kolikor se ne vidi ekstradicija vnaprej neosnovana, se mora takoj ukreniti vse, česar je treba za njeno izvršitev.

Člen 64.

Celo tudi, preden se vloži zahteva za ekstradicijo, je dopustno, dotično osebo začasno zapreti, kolikor se to zahteva z izrečno omenitvijo tiralice ali definitivne sodbe in z označbo obeležja kaznivega dejanja in kolikor se ne vidi ekstradicija vnaprej neosnovana.

Sodišča ali državni tožilci prosoče države smejo vložiti zahtevo pismeno ali brzojavno neposredno pri dotičnih oblastvih zaprosene države.

Na zahtevo pristojnega oblastva se mora prav tako začasno zapreti vsakdo, ki je po dogovorih o tem, vpisan v dnevna izvestja o zasledovanih osebah druge države ter biva na ozemlju te poslednje države.

Člen 65.

Datum začasnega zavora (člen 64.) in kraj zavora se morata nemudoma naznaniti prosočemu oblastvu ali oblastvu, ki je odredilo zasledovanje, kakor tudi ministrstvu pravde dotične države.

Začasno zaprta oseba se mora izpustiti v prostost, če ne prispe tiralica ali kazenska sodba v petnajstih dneh od dne, ko je bila oseba zaprta, k oblastvu, v čigar rokah je.

Ministrstvo pravde one stranke, ki je osebo začasno zaprta, jo je upravičeno izpustiti v prostost, če se mu ni izročila zahteva za ekstradicijo v šestih tednih od dne, ko je bila ta oseba zaprta.

Člen 66.

Država, ki se ji zločinec izroči, mora obvestiti državo, ki ga je izročila, o končnem rezultatu kazenskega postopanja.

Člen 67.

Vsi zaplenjeni predmeti, katere ima oseba, ki naj se izroči, v posesti takrat, ko se zapre, in ki jih je dobila s kaznivim dejanjem, prav tako pa tudi predmeti, ki morejo služiti za dokazila, se morajo nemudoma izročiti prosoči stranki.

Prav tako je postopati s predmeti istega značaja, ki bi se našli pozneje.

Na zahtevo se morajo izročiti zgoraj rečeni predmeti celo, če se ekstradicija, najsi sprejemljiva, ni mogla izvršiti zbog smrti ali pobege osebe, ki naj se izroči.

Pravice tretjih oseb glede teh predmetov ostanejo neokrnjene. Ti predmeti se morajo izročiti brez stroškov osebam, ki imajo pravico do njih, ko se sodno postopanje dokonča. Ob dvomu glede teh oseb se morajo izročiti predmeti, za katere gre, prosoči stranki na njeno zahtevo in brezplačno.

Država, od katere se zahtevajo predmeti, jih lahko začasno pridrži, če jih potrebuje za kazensko postopanje.

Člen 68.

Stroški in takse, ki nastanejo za stranko pogodnico na njenem ozemlju ob ekstradiciji in izročitvi predmetov, označenih v členu 67., se ne povračajo.

Oblastvo, ki je izročilo krivca, pa mora priobčiti znesek teh stroškov prosočemu oblastvu, da more zahtevati znesek teh stroškov od oseb, ki so jih zavezane poravnati. Tako izplačano vsoto pridrži prosoča stranka.

Člen 69.

Če izroči tretja država kako osebo eni izmed strank pogodnic, mora dovoliti druga stranka transport čez svoje ozemlje, ako ni oni, ki se izroča, državljan te stranke.

Členi 50., 52. in 60. se uporabljajo, če gre za zahtevo tranzita.

II. poglavje.

Usluge v kazenskih stvareh.

Člen 70.

Redna sodišča in državni tožilci obeh strank pogodnic si morajo izkazovati na zahtevo usluge v kazenskih stvareh po odredbah, ki so navedene v naslednjih členih.

Člen 71.

Usluge obsezajo:

a) vročitev vseh listin, ki se nanašajo na poslovanje, všteti sodbe;

b) zasliševanje obdolžencev, prič in izvedencev, ogled na licu mesta, hišne preiskave, zaplenbo in vse ostale preiskovalne ukrepe;

c) pošiljanje listin, sodnih povezok, prepisov teh poslednjih, dokazil kakor tudi vseh predmetov, ki izvirajo iz kaznivega dejanja ali ki spadajo pod konfiskacijo;

č) pošiljanje izpiskov iz kazenskih registrov. Kazenske sodbe druge stranke se ne izvršujejo.

Člen 72.

Usluge se lahko odklonijo:

a) če dejanje, ki ustanavlja kaznivo dejanje, ni kaznivo po zakonih zaprosene države ali če obseza zločinstvo ali delikt političnega ali zgolj vojaškega značaja;

b) če gre za sodno postopanje zoper državljana zaprosene stranke, ki ga ni na ozemlju proseče stranke.

Če se zahteva z zaprosilom, da bi se izvršila hišna preiskava ali zaplenba dokazil, je postopati po teh zahtevah ob istih pogojih, ob katerih se vrši na podstavi te konvencije ekstradicija.

Člen 73.

Predmeti, označeni v členu 71., prvem odstavku, točki c), se morajo vrniti brezplačno, razen če zaproseno oblastvo ne odloči drugače. Pravice tretjih oseb ostanejo v vseh primerih.

Člen 74.

Odredbe členov 8. do 20. se uporabljajo na podoban način, če gre za usluge v kazenskih stvareh.

III. poglavje.

Priobčevanje sodb.

Člen 75.

Stranki pogodnici si priobčujeta vzajemno po službeni poti izpiske iz kazenskega registra ali izpiske iz definitivnih sodnih sodb, kolikor se nanašajo te listine na državljane druge stranke.

Ta odredba se ne uporablja, če ni obsodba za sodišče, ki je stvar razsodilo, po obveznih pravilih takega značaja, da bi se vpisala v kazenski register.

Stranki pogodnici si priobčujeta prav tako naknadne odločbe po rečenih obsodbah, kolikor so se te vpisale v kazenski register.

Prepisi in izpiski se pošiljajo oblastvu, ki mu je voditi kazensko statistiko, ali pa, če to oblastvo ni znano, ministrstvu pravde druge države.

Priobčila kakor tudi zahteve za obvestila po kazenskih registrih se pošiljajo ministrstvu pravde druge države, če oblastvo, ki mu je voditi kazensko statistiko v drugi državi, ni znano.

Ta konvencija se ratificira in instrumenti ratifikacije se izmenjajo v Varšavi, čimprej bo mogoče. V veljavo stopi čez mesec dni po izmeni ratifikacijskih instrumentov. Vsaka stranka pogodnica jo lahko odpove; v tem primeru ostane konvencija v veljavi šest mesecev od dne odpovedi.

V potrditev tega so pooblaščenci obeh strank podpisali to konvencijo ter pritiskali nanjo svoje pečate.

Sestavljeno v Beogradu dne 4. maja tisoč devet sto tri in dvajsetega leta v francoskem jeziku v dveh soglasnih originalih.

(L.S.) Dr. D. Arandelović s. r. (L.S.) Okienski s. r.

(L.S.) Dr. Janko Babnik s. r.

Priloga k členu 46., prvemu odstavku.

Specifikacija administrativnih oblastev republike Poljske in kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, za katerih listine ni treba, da jih je moči uporabljati na ozemlju druge stranke pogodnice, nobenega drugega overovala.

A. Republika Poljska.

1. Vsa ministrstva.
2. Urad za obrambo koristi državne blagajne (prokuratorja generalna rzezpospolitej Polskiej).
3. Centralni statistični urad (główny urząd statystyczny).
4. Centralni agrarni urad (główny urząd ziemski).
5. Centralni urad za likvidacijo (główny urząd likwidacyjny).
6. Pisarna predsednika republike.
7. Pisarna parlamenta.

B. Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

1. Vsa ministrstva.
2. Pisarna Njegovega Veličanstva kralja.
3. Tajništvo skupščine.

Zapisnik.

Pristopaje k podpisu današnje konvencije, so izjavili pooblaščenci obeh strank pogodnic soglasno to-le:

1.) Za srbsko-hrvatsko-slovenski jezik po členu 4. te konvencije je umeti srbsko-hrvatski in slovenski jezik.

2.) Zbog velikih razlik v krajevnih zakonih obeh strank pogodnic glede določanja pravnega značaja izvestnih kaznivih dejanj, se morajo ozirati pristojna oblastva Poljske in kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ob uporabljanju odredb te konvencije in obračati posebno pozornost na to, da ne bodo dejanja neznatne važnosti predmet zahtev za ekstradicijo, ki jih je priglasiati na podstavi konvencije.

Sestavljeno v Beogradu dne 4. maja 1923.

Dr. D. Arandelović s. r. Okienski s. r.

Dr. Janko Babnik s. r.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi z razglasitvijo v «Službenih Novinah», ko se predhodno izmenjata ratifikaciji.

Našemu ministru za zunanje posle priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbe za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 8. oktobra 1923.

Aleksander s. r.

Namestnik ministra za zunanje posle, minister brez portfelja: dr. S. Šumenković s. r.

Videl in pritiskal državni pečat, čuvar državnega pečata, vseh ostalih ministrov.) minister pravde:

Mil. Ant. Vujičić s. r.

(L. S.)

Pripomba. Instrumenti ratifikacije prednje konvencije so se izmenjali dne 27. novembra 1923. v Varšavi.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle; Pov. br. 13.495/28.

183.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je sklenila narodna skupščina kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v XCVII. redni seji, ki jo je imela dne 19. oktobra 1923. v Beogradu, in da smo Mi potrdili in potrjujemo

Zakon

o trgovinskem sporazumu med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Egiptom, sklenjenem dne 15. maja 1927. v Kairu,*

ki se glasi:

§ 1

Odobruje se in zakonsko moč dobiva trgovinski sporazum med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in kraljevino Egiptom, sklenjen dne 15. maja 1927. v Kairu, ki se glasi:

* Ta sporazum je priobčen v «Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 1. februarja 1929., št. 26/XII., v srbskem in francoskem jeziku.

Ministrstvo za zunanje posle.

Direkcija političnih in trgovinskih poslov.

Nr. 1 18/1 (910 P.)

V Kairu, dne 12. maja 1927.

Gospod odpravnik poslov!

Usojam se Vas obvestiti, da pristaja egiptovska vlada, želeča pospeševati in razvijati ekonomske odnose med našima državama, na to, da bo uporabljala začasno ob pogoju vzajemnosti na vse srbsko-hrvatsko-slovenske proizvode, uvožene na egiptovsko ozemlje in namenjene bodisi porabi, bodisi ponovnemu izvozu ali tranzitu, postopanje z državo, uživajočo največje ugodnosti, izvzemši način postopanja, ki je priznan sudanskim proizvodom ali ki se bo uporabljal na proizvode izvestnih obmejnih držav na podstavi regionalnih konvencij.

Ta začasni sporazum stopi v veljavo, čim ga ratificirata parlamenta obeh držav; vsaka vlada ga sme odpovedati tri mesece vnaprej.

Izvolite sprejeti, gospod odpravnik poslov, zagotovilo mojega visokega spoštovanja.

Minister za zunanje posle:
Moreos Hanna s. r.

Gospod Jovan Dučić,
odpravnik poslov poslaništva kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Poslaništvo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Egiptu.

V Kairu, dne 15. maja 1927.

Gospod minister!

Usojam se obvestiti Vašo Ekscelenco, da pristaja vlada kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, želeča pospeševati in razvijati ekonomske odnose med našima državama, na to, da bo uporabljala začasno ob pogoju vzajemnosti na vse egiptovske proizvode, uvožene na ozemlje kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in namenjene bodisi porabi, bodisi ponovnemu izvozu ali tranzitu, postopanje z državo, uživajočo največje ugodnosti, izvzemši način postopanja, ki se bo uporabljal na proizvode obmejnih držav zaradi olajševanja obmejnega prometa.

Ta začasni sporazum stopi v veljavo, čim ga ratificirata parlamenta obeh držav; vsaka vlada ga sme odpovedati tri mesece vnaprej.

Izvolite sprejeti, gospod odpravnik poslov, zagotovilo mojega visokega spoštovanja.

Odpravnik poslov:
J. Dučić s. r.

Njegova Ekscelenca
Moreos Hanna Pacha,
minister za zunanje posle

v Kairu.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi, ko se razglasi v «Službenih Novinah» in ko se izmenjata ratifikaciji.

Našemu ministru za zunanje posle priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbe za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 12. decembra 1923.

Aleksander s. r.

Minister za zunanje posle: dr. V. Marinković s. r.

Minister za trgovino in industrijo: dr. M. Spaho s. r.

Videl in pritiskal državni pečat, čuvar državnega pečata, minister pravde: Mil. Ant. Vujičić s. r.

Pripomba. Instrumenti ratifikacije prednjega trgovinskega sporazuma so se izmenjali dne 29. januarja 1929. v Kairu.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle; Pov. br. 825/29.

Uredbe osrednje vlade.

184.

Pojasnila o postopanju za voditev sporov o oceni kakovosti blaga po členih 54. in 55. carinskega zakona.*

Da bi se pravilno uporabljale odredbe iz členov 54. in 55. carinskega zakona (c. z.), dajem po zaslišanju carinskega sveta na podstavi člena 273. c. z. ta-le pojasnila:

I.

Uporaba tretjega in četrtega odstavka v členu 54. c. z. nastane, če se ugotovi s pregledom blaga po členih 40. in 41. in po členu 43. c. z. z zapisnikom, da je prijava v deklaraciji glede tarifnega imenovanja blaga netočna, bodisi na škodo države, bodisi na škodo predložitelja deklaracije (deklaranta). Po omenjenih odredbah člena 54. se mora voditi spor kot predhodni in z njim se mora rešiti vprašanje tarifnega imenovanja; šele, ko se ta spor dokonča, nastane vprašanje glede uporabe člena 166. ali člena 56. c. z. Torej mora carinarnica namesto kakor dotlej:

1.) če gre za netočno prijavo tarifnega imenovanja na škodo države, takoj uvesti kazensko preiskavo zaradi dejanja iz člena 160. c. z. in

2.) če gre za netočno prijavo tarifnega imenovanja na deklarantovo škodo, na njegovo zahtevo odločiti o povračilu davščin po členu 56. c. z., odslej predhodno uvesti spor po členu 54. c. z. in uporabiti šele, ko se ta spor dokonča, člen 166., odnosno člen 56. c. z.

Spor po členu 54. c. z. ugotove carinski uradniki, ki so pregledali blago, z zapisnikom; doženejo in rešijo ga pri sporednih carinarnicah upravnik, v glavnih carinarnicah pa upravnik, revizor in carinik, ko so predhodno iznova pregledali blago in vzeli ogledke. Revizor in carinik ne smeta biti ista, ki sta sestavila zapisnik.

Preden se začne reševati ta spor, mora carinarnica, če se je osporila točnost prijave glede tarifnega imenovanja na škodo države, deklaranta zaslišati, da se mu dá možnost, braniti svojo prijavo. Če pa se je z zapisnikom osporila točnost prijave glede tarifnega imenovanja na deklarantovo škodo, zasliši carinarnica deklaranta samo, ako spozna ob pretresanju tega vprašanja, da se ni podala netočna prijava na njegovo škodo, ampak na škodo države.

Carinarnica priobči svojo odločbo deklarantu, pri čemer mu pusti po členu 195. c. z. pravico pritožbe na ministra za finance v 10 dneh od dne priobčitve. Čim se pritožba vloži ali čim poteče desetdnevni rok, najsi se je vložila pritožba ali ne, se pošlje odločba carinskemu uradu, ki jo predloži s svojo odločbo generalni direkciji carin; pri tej izda carinski svet odločbo, ki postane po odobritvi ministra za finance izvršna, kakor to izrečno odredjata člen 54. c. z. in člen 23. v predlogu zakona o obči carinski tarifi. — Odločba se lahko glasi:

- 1.) da je prijava v deklaraciji točna, ali
- 2.) da se je podala na škodo države, ali
- 3.) da se je podala na deklarantovo škodo.

V prvem primeru se dovoli, da se deklaracija vplača in blago vzame, s čimer se dovrši ta spor brez kazenskega postopanja zoper deklaranta.

V drugem primeru mora izvršiti carinarnica na podstavi te odločbe (s katero je točno ugotovljeno tarifno imenovanje blaga) ustrezní izračun davščin in potem uvesti zoper deklaranta kazensko postopanje zaradi dejanja iz člena 166. c. z. Razlogi in dokazi, ki jih navede deklarant v svoji obrambi, se ne morejo dotikati vprašanja o tarifnem imenovanju; če pa bi se navedli, se ne vzamejo v poštev in oceno, ker se je to vprašanje, kot predhodno, že rešilo z izvršno odločbo. Po izvršeni preiskavi odloči carinarnica glede dejanja iz člena 166. c. z., s katerim postopa nadalje, kakor se je to godilo tudi doslej.

Če pa je ugotovljena z izvršno odločbo netočna prijava na škodo države, dočim sta našla uradnika po izvršenem pregledu in ugotovila z zapisnikom, da se je podala na deklarantovo škodo, se pobere od deklaranta samo razlika v davščinah, ker se v takem primeru ne more uporabiti člen 166. c. z.

V tretjem primeru pridobi deklarant na podstavi izvršne odločbe pravico do povračila pre-

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 1. aprila 1929., št. 76/XXXI.

več plačanih davščin, ki ga sme zahtevati, kakor to določa člen 56. c. z.

Tako se vodi spor iz člena 54. c. z. samo, če ni bilo priloženo deklaraciji potrdilo carinskega urada. Če pa je bilo tako potrdilo priloženo, je postopati po četrtem odstavku člena 53. c. z. Prav tako ni postopati po členu 54. c. z., če se ugotovi s pregledom po členih 40. in 41. in na podstavi člena 43. c. z. z zapisnikom netočna prijava glede teže blaga ali netočna prijava oblike tovorka, ki bi utegnila provzročiti netočno težo blaga; ampak v teh primerih se uvede takoj po prejemu zapisnika zoper deklaranta kazenska preiskava.

II.

Primer iz člena 54. je različen od primera, navedenega v členu 55. c. z. V prvem primeru ugotovita namreč uradnika, odrejena za pregled blaga po uradni dolžnosti, da je prijava glede tarifnega imenovanja netočna; v drugem primeru pa se uradnika, odrejena za pregled blaga, strinjata s prijavo ter jo osporava sam deklarant, ki jo je podal, in sicer na podstavi predpisno oznamenanih blagovnih ogledkov.

Blagovni ogledki se morajo jemati komisijski po ponovnem pregledu, ki ga izvršita vpričo upravnika, odnosno višjega revizorja in uradnikov, ki sta izvršila prvi pregled, za to nalašč odrejena uradnika. Ogledki morajo biti overovljeni od vseh prisotnih in od deklaranta ter opremljeni s pečatom carinarnice. Če bi deklarant odklonil, prisostvovati pregledu, je treba postopati po členu 40.; če pa bi odklonil, podpisati zapisnik ali ogledke, je treba postopati po členu 43. c. z.

Če vloži deklarant v roku, določenem v členu 195. c. z., ki se računani od dne izročeni ogledkov, pritožbo po členu 55. c. z., jo je treba rešiti in postopati tako, kakor je predpisano za uporabo člena 54. c. z.

Odločba ministra za finance, ki se nanaša izključno na tarifno imenovanje blaga, je po členu 54. c. z. in členu 23. v predlogu zakona o obči carinski tarifi izvršna in ta spor se ne more voditi nadalje.

Minister za finance lahko odredi s svojo odločbo, ki se priobči deklarantu:

- 1.) da je prijava v deklaraciji točna, ali
- 2.) da se je podala na deklarantovo škodo, ali
- 3.) da se je podala na škodo države.

V prvem primeru se smatra spor za končanega.

V drugem primeru pridobi deklarant pravico do povračila po členu 56. c. z.

V tretjem primeru se zahteva od deklaranta samo naknadno plačilo, ker se na ta primer ne dá uporabiti člen 166. c. z.

III.

Blago v sporu po členu 54. c. z. se sme vzeti, če zavaruje deklarant v gotovini razliko med rednimi davščinami in zneskom denarne kazni, izračunjene po zapisniškem izvidu uradnikov.

Če se reši spor tako, da dobi deklarant pravico do povračila vplačanih in zavarovanih davščin kakor tudi denarne kazni, mu jih carinarnica vrne na podstavi izvršne odločbe ministra za finance, ne glede na velikost vsote in ne glede na to, ali izvira dohodek iz tekočega ali iz minulega proračunskega leta.

Če pa se glasi izvršna odločba na povračilo razlike v carinskih davščinah, jo mora deklarant povrniti.

Ta razpis stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah»; uporabljati ga je samo na primere, ki se bodo pojavljali od dne njegove razglasitve.

V Beogradu, dne 27. marca 1929.;
C. br. 13.048.

Minister za finance:
Švrliuga dr. S. s. r.

185.

Postopanje za uvoz — provozno ocarijanje — blaga, zasnovano na členih 67., 68. in 90. carinskega zakona.*

Da bi se pravilno uporabljale odredbe členov 67., 68. in 90. carinskega zakona (c. z.) v zvezi s tar. post. 217. tarife k zakonu o taksah, dajem po zaslišanju carinskega sveta na podstavi člena 273. c. z. to-le pojasnilo:

Po členu 67. c. z.: «ako se blago, oglašeno za uvoz, ne vzame iz carinarnice, temveč ga hoče uvoz-

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 1. aprila 1929., št. 76/XXXI.

nik izvoziti», odnosno vrniti v inozemstvo, se izjavi to po členu 68. c. z. s predložitvijo druge, t. j. provozne deklaracije. Ta primer se pojavi torej takrat, kadar je bilo blago z uvozno deklaracijo že «oglašeno za uvoz». Če se želi vrniti v inozemstvo blago, za katero se še ni predložila uvozna deklaracija, potemtakem ni treba predlagati uvozne deklaracije, ampak predloži se samo provozna deklaracija. Prav tako je postopati, kadar se vrača blago v inozemstvo iz privatnih carinskih založišč, po členu 90. c. z. Torej se mora, kadar obstoji za vrnitev blaga v inozemstvo samo provozna deklaracija, izvršiti po njej ocarinitve in obremenitve v skladiščnih knjigah; nadalje je treba pobrati tlakovino, poslovino i. dr., ki se morajo pobrati po provozni deklaraciji, v isti višini, v kateri so se pobirale tudi doslej po uvozni deklaraciji.

Ker se vrši torej vračanje blaga v inozemstvo iz carinskih skladišč in privatnih carinskih založišč kot redna vrsta ocarijanja, določena s členi 67., 68. in 90. c. z., za katero ni treba predhodne odobritve carinarnice, se ne more uporabljati v vseh spredaj omenjenih primerih odredba iz tar. post. 217. tarife k zakonu o taksah, ki določa predhodno odobritev, navedeno v carinskih predpisih. Ta taksa (iz tar. post. 217.) se ne pobira ob vračanju blaga v inozemstvo, torej tudi ne ob vračanju blaga, če se predloži neposredno provozna deklaracija, nadalje ne, če se predloži provozna deklaracija, ker se je za isto blago že predložila uvozna deklaracija (člen 67. c. z.) ali založiščna deklaracija (člen 88. c. z.).

Taksa iz tar. post. 217. se pobira samo na one vrste ocarijanja, ki niso predpisane — kot redne — s carinskim zakonom in ki se smejo potemtakem opraviti samo, če jih carinarnica odobri. Tak primer nastopi, če se želi predložiti, ko je že predložena provozna deklaracija, uvozna ali založiščna deklaracija, ker tega carinski zakon ne določa, pa tudi ne prepoveduje. Zato je treba za predlaganje takih deklaracij predhodne odobritve carinarnice, in za tako odobritev se mora pobrati omenjena taksa. Seveda je vezana tudi vsaka nadaljnja zamena deklaracije na predhodno odobritev carinarnice, odnosno na plačilo te takse.

Po teh pojasnilih se odslej ne uporablja več postopanje za uvoz — provozno ocarijanje («uvoz — provoz»), če se predložita istočasno uvozna in provozna deklaracija.

Prej izdani predpisi, ki temu nasprotujejo, prestanejo veljati.

V Beogradu, dne 27. marca 1929.;
C. br. 13.049.

Minister za finance:
Švrliuga dr. S. s. r.

186.

Postopanje za uporablanje ugodnosti iz obćih opazk k XV. delu uvozne carinske tarife.

(Ukinitev razpisa C. br. 14.230/28.)*

Ukinjam razpis C. br. 14.230 z dne 12. aprila 1928.**

V Beogradu, dne 13. aprila 1929.;
C. br. 15.804.

Minister za finance:
Švrliuga S. dr. s. r.

187.

Na podstavi predpisa prvega odstavka v § 37. in prvega odstavka v § 124. zakona o advokatih za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev z dne 17ega marca 1929. predpisujem

Uredbo

o številu in sedežih advokatskih zbornic.***

Za ozemlje kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev se ustanovljajo advokatske zbornice:

v Beogradu za območje apelacijskega sodišča v Beogradu;

v Skoplju za območje apelacijskega sodišča v Skoplju;

v Podgorici za območje velikega sodišča v Podgorici;

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 16. aprila 1929., št. 89/XXXVII.

** Uradni list z dne 24. aprila 1928., št. 126/40.

*** «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 17. aprila 1929., št. 90/XXXVIII.

v Zagrebu za območje banskega stola v Zagrebu;
v Sarajevu za območje vrhovnega sodišča v Sa-
rajevu;
v Novem Sadu za območje apelacijskega sodišča
v Novem Sadu;
v Ljubljani za območje višjega deželnega sodišča
v Ljubljani;
v Splitu za območje višjega deželnega sodišča v
Splitu.

V Beogradu, dne 16. aprila 1929.; št. 30.180.

Minister pravde:
Srškić dr. M. s. r.

Razglasi osrednje vlade.

List, ki ga je prepovedano uvažati in razširjati.*

Z odlokom ministrstva za notranje posle J. B. br. 10.008 z dne 12. aprila 1929. je prepovedano, uvažati v našo državo in razširjati v njej francoski humoristični list «Le Rire», ki izhaja v Parizu, zbog razžalitve Njegovega Veličanstva kralja.

Razglas o izplačevanju 14. kupona in amortiziranih 4% nih obveznic posojila za finančno likvidacijo agrarnih odno- šajev v Bosni in Hercegovini iz leta 1921.*

Imetniki 4% nih obveznic posojila za finančno likvidacijo agrarnih odnošajev v Bosni in Hercegovini iz leta 1921. se opozarjajo, da se začne dne 1. maja 1929. izplačevanje 14. kupona tega posojila in obveznic, amortiziranih na žrebanju z dne 2. januarja 1929.

Kupone izplačujejo:

- 1.) vse davčne uprave;
- 2.) poštna hranilnica v Beogradu in njene podružnice v Zagrebu, Ljubljani in Sarajevu s podrejenimi poštami;
- 3.) vsi izrečno pooblašteni denarni zavodi; in
- 4.) blagajna oddelka za državne dolge.

Amortizirane obveznice izplačuje samo blagajna oddelka za državne dolge.

Imetniki amortiziranih obveznic v notranjosti države naj izročijo svoje obveznice zaradi vnovčitve svoji davčni upravi, ki jih pošlje oddelku za državne dolge ter izvrši po prejemu denarja imetnikom izplačilo.

Iz oddelka za državne dolge v Beogradu,
dne 19. aprila 1929.; D. br. 18.040.

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 26. aprila 1929., št. 98.

Razglasi velikega župana mariborske oblasti.

U. št. 2425/3.

Razglas.

Ministrstvo za finance, generalna direkcija državnega računovodstva, je odobrilo z odločbo z dne 28. marca 1929., D. R. br. 49.490, proračun mestne občine mariborske z izdatki 18,268.143 Din in z dohodki v istem znesku.

Obenem je dovolilo ministrstvo mestni občini, pobirati v kritje proračunskega primanjkljaja te-le doklade, naklade in davščine:

A. Za mestni zaklad:

- 1.) 200%no doklado na zemljarino z donosom 100.000 Din;
- 2.) 50%no doklado na zgradarino z donosom 1,080.000 Din;
- 3.) 50%no doklado na pridobnino, družbeni davek in rentnino z donosom 800.000 Din;
- 4.) 400%no doklado na državno trošarino od vina in vinskega mošta, vpoštevaje 5%ni izgubek;
- 5.) doklado k pristojbini od prenosa nepremičnin iz pogodb med živimi, in sicer eno tretjino pri nezazidani in eno desetino pri zazidani površini v zmišlu zakona z dne 31. marca 1905., drž. zak. št. 95;

6.) samostojno doklado na sadjevec od 1 hl po 5 Din;

7.) samostojno naklado na pivo od 1 hl 60 Din;

8.) samostojno naklado na navadno žganje od hektolitrske stopinje alkohola po 20 Din in samostojno naklado na poslajeno žganje in likerje nad 20 stopinj alkohola od vsakega litra po 20 Din, pod 20 stopinj alkohola pa 10 Din;

9.) samostojno naklado od vsake steklenice šampanjca po 25 Din;

10.) 10%no gostaščino od najeminskega kosmatega donosa hiš z donosom 2,400.000 Din;

11.) 6%no kanalsko pristojbino od najeminskega kosmatega donosa hiš z donosom 1,420.000 Din; pri poslopjih, nezavezanah gostaščini, se odmeri kanalska pristojbina letno s 50 p od vsakega kvadratnega metra zazidane ploskve;

12.) davščino na vozila po naredbi celokupne deželne vlade za Slovenijo z dne 30. maja 1921. (Uradni list z dne 27. junija 1921., št. 188/71), z izpremembami po naredbi pokrajinskega namestnika za Slovenijo z dne 23. maja 1922. (Uradni list z dne 3. junija 1922., št. 165/59), in z delno izpremembo § 4. prvonavedene naredbe v točki «III. Tovorni avtomobili» po naredbi pokrajinskega namestnika za Slovenijo z dne 31. marca 1923. (Uradni list z dne 6. aprila 1923., št. 154/33);

13.) 20%no davščino na razkošje po naredbi pokrajinskega namestnika za Slovenijo z dne 8. decembra 1921. (Uradni list z dne 16. decembra 1921., št. 346/150);

14.) 12%ni enotni veselilni davek za vsako vstopnico po naredbi pokrajinskega namestnika za Slovenijo z dne 20. februarja 1922. (Uradni list z dne 25. februarja 1922., št. 44/18);

15.) davščino od prirastka na vrednosti nepremičnin po naredbi pokrajinskega namestnika za Slovenijo z dne 31. marca 1923. (Uradni list z dne 13. aprila 1923., št. 158/36);

16.) 30%no davščino na prenočišča ob pogojih, navedenih v naredbi pokrajinskega namestnika za Slovenijo z dne 16. marca 1922. (Uradni list z dne 24. marca 1922., št. 76/28), odnosno v naredbi celokupne deželne vlade za Slovenijo z dne 30. maja 1921. (Uradni list z dne 27. junija 1921., št. 189/71);

17.) pasji davek po razpisih pokrajinske uprave za Slovenijo z dne 31. marca 1923., št. 9208, in velikega župana mariborske oblasti z dne 6. julija 1926., U. št. 12.307/2, za vsakega psa po 100 Din, pri čemer čuvaji niso izvzeti;

18.) 1%no naklado na požarne kosmate premije;

19.) 100%ni zvišek tržnih pristojbin, dovoljenih z odločbo ministrstva za trgovino in industrijo, oddelka v Ljubljani, z dne 10. julija 1923., št. 3535/23.

B. Za mestni vodovod:

20.) 4%no vodovodno naklado od najeminskega kosmatega donosa hiš, pri čemer se zaračuni ona množina vode, ki je dovoljena po vodovodnih pred-

pisih, po 1 Din, ob večji porabi vode pa po 2 Din za kubični meter; pri okoliških občinah se zaračuni za prosto vodo 2 Din in za večjo porabo vode 3 Din;

C. Za gradbeni fond:

21.) davščino na tovarnino po naredbi velikega župana mariborske oblasti z dne 30. septembra 1924. (Uradni list z dne 9. oktobra 1924., št. 301/93);

22.) samostojno doklado 1 Din od vsakega potrošenega litra vina v zmišlu odobritve ministrstva za finance z dne 4. avgusta 1927., D. R. br. 92.136, vpoštevaje 5%ni izgubek.

Za osnovo predpisu mestnih doklad v letu 1929. služi predpis državnih neposrednih davkov v letu 1928. —

*

Obenem je odobrilo ministrstvo mestni občini, najeti posojilo v znesku 8,034.818 Din za izredne potrebe, označene v sklepu mestne občine z dne 14. marca 1929., in sicer:

1.) za adaptacijo Kiffmannove hiše za mestno knjigovodstvo	120.000 Din;
2.) za kanalizacijo kolonije I.	352.000 Din;
3.) za kanalizacijo kolonije II.	150.000 Din;
4.) za kanalizacijo Strossmayerjeve ulice	140.000 Din;
5.) za adaptacijo Mestne hranilnice	84.000 Din;
6.) za nakup parcele št. 285/1, katastrska občina Koroška vrata,	142.000 Din;
7.) za nakup parcele št. 459, katastrska občina Sv. Magdalena,	250.000 Din;
8.) za nakup Tegethoffove hiše	540.000 Din;
9.) za cestni razrivač	36.000 Din;
10.) za dečjo postajo v Ljudskem vrtu (posteljnino, postelje, inventar itd.)	55.000 Din;
11.) za prevzem državnih cest v mestnem pomerju	410.000 Din;
12.) za novo izmeritev mesta	119.000 Din;
13.) za nakup parcel ob Kiffmannovi jami na Pobrežju	80.000 Din;
14.) za javna stranišča	413.000 Din;
15.) za karoserijo za drugi avtomobilski škropilnik	25.000 Din;
16.) za znežni plug za drugi avtomobilski škropilnik	16.000 Din;
17.) za asfaltiranje	400.000 Din;
18.) za ceste v koloniji	300.000 Din;
19.) za primanjkljaj v letu 1927.	689.867 Din;
20.) za sezidavo nove stanovanske hiše	2,500.000 Din;
21.) za nabavo novih naprav mestnega vodovoda v znesku	1,212.951 Din;
skupaj	8,034.818 Din.

V Mariboru, dne 20. aprila 1929.

Veliki župan mariborske oblasti:
dr. Schaubach s. r.

Razglasi sodišč in sodnih oblastev.

U VII 438/29—6.

V imenu Njegovega Veličanstva kralja!

Podpisano okrajno sodišče je razsodilo s sodbo z dne 18. aprila 1929., da je Straus Jakob, star 46 let, po poklicu mesar na Teznu št. 83 pri Mariboru, kriv prestopka po členu 6. zakona o pobijanju draginje življenskih potrebščin in brezvestne spekulacije, storjenega s tem, da je prodajal v Rušah na trgu meso, torej življensko potrebščino, ne da bi bil sumarno ali podrobno označil cene posameznim predmetom tako, da bi jih bil lahko vsakdo razločno videl.

Zaradi tega je bil obsojen po členu 6. navedenega zakona na 12 ur zavora in na 50 dinarjev denarne kazni, ki se izpremeni ob neizterljivosti v nadaljnjo kazen 24 ur zavora.

Okrajno sodišče v Mariboru, oddelek VII.,
dne 23. aprila 1929.

U 308/28—4.

V imenu Njegovega Veličanstva kralja!

Podpisano okrajno sodišče je razsodilo s sodbo z dne 28. septembra 1928., da je Pavel Pavič, rojen dne 19. marca 1901., oženjen krošnjar, kriv prestopka po členih 6. in 8. zakona o pobijanju draginje življenskih potrebščin in brezvestne spekulacije, storjenega s tem, da ni imel meseca avgusta 1928. na Pragerskem kot krošnjar niti sumarno niti podrobno označenih cen galanterijskemu blagu tako, da bi jih bil lahko vsakdo razločno videl, in da je prodal Ani Slavincevi kot krošnjar 3 metre sukna, meter po 100 Din, ki ga je bil kupil po 60 Din, torej zahteval za življensko potrebščino višjo ceno, nego je ona, ki zajamčuje običajni in dovoljeni trgovski čisti dobiček, kateri nikoli ne sme biti večji od 25 %.

Zato je bil obsojen po členu 8. navedenega zakona na 48 ur zavora in na 200 dinarjev denarne kazni, ki se izpremeni ob neizterljivosti v nadaljnjo kazen 4 dni zavora — to kazen je znižalo okrajno sodišče v Mariboru s sodbo z dne 26. februarja 1929., Bl. 489/28—4, na 12 ur zavora in na 50 dinarjev denarne kazni, ki se izpremeni ob neizterljivosti na nadaljnjo kazen 12 ur zavora — po § 389. k. p. r. na povračilo stroškov kazenskega postopanja, po tar. post. 82. zakona o taksah na plačilo takse 40 Din in po § 390. k. p. t. na povračilo stroškov vzklicnega postopanja.

Po členu 19. navedenega zakona je sodbo po pravnomočnosti objaviti ob obsojenčevih stroških v «Uradnem listu ljubljanske in mariborske oblasti».

Okrajno sodišče v Slovenski Bistrici, oddelek III.,
dne 28. septembra 1928.

E 3557/28—10.

797

Dražbeni oklic.

Na predlog Ljubljanske kreditne banke v Ljubljani bo dne 18. maja 1929. ob devetih pri tem sodišču v sobi št. 4 na podstavi obenem odobrenih pogojev dražba nastopnih nepremičnin: zemljiška knjiga Teharje, vl. št. 270: tri gozdne parcele v izmeri 4326 m², cenilna vrednost 26.99 Din, najmanjši ponudek 17.939 Din 20 p.

Pod najmanjšim ponudkom se ne bo prodajalo. Vadij: 2690 Din.

Okrajno sodišče v Celju, oddelek III.,
dne 10. aprila 1929.

E 7981/28.

666

Dražbeni oklic.

Dne 17. maja 1929. ob desetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 15 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga za katastrsko občino Gameljne, vl. št. 115.

Cenilna vrednost: 5453 Din; najmanjši ponudek: 3636 Din.

Pravice, ki ne bi pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnin v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Drugače pa se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Ljubljani,
dne 3. aprila 1929.

Razglasi raznih uradov in oblastev.

Št. 556/29.

Razpis ustanov.

Ministrstvo za prosveto razpisuje dve ustanovi, in sicer eno za diplomiranega slušatelja filozofske fakultete, ki bi želel študirati na Češkoslovaškem kot državni štipendist republike Češkoslovaške filološko-historično, geografsko-etnografsko ali drugo znanstveno skupino, s katero se more poglobiti poznanje češkoslovaškega naroda, in eno za diplomiranega slušatelja filozofske fakultete, ki bi želel študirati na Poljskem kot državni štipendist republike Poljske slavistiko, poljski jezik z literaturo, poljsko zgodovino ali drugo znanstveno skupino, s katero se more poglobiti poznanje poljskega naroda.

Prosilci, ki se zanimajo za te ustanovi, naj pošljejo prošnje, naslovljene na ministrstvo za prosveto, najkasneje do dne 9. maja 1929. dekanatu filozofske fakultete v Ljubljani ter naj jim prilože curriculum vitae s fotografijo in z diplomom filozofske fakultete. V prošnji naj navedejo, ali že poznajo češkoslovaški, odnosno poljski jezik, in katere predmete namerjajo študirati na Češkoslovaškem, odnosno na Poljskem.

Za šolsko leto 1929./1930. (od dne 1. septembra 1929. do dne 30. junija 1930.) je določenih po 1500 Kč, odnosno po 300 poljskih zlatov na mesec.

Rektorat univerze
kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Ljubljani,
dne 24. aprila 1929.

Rektor: Vidmar s. r.

Št. 83.

815

Razpis.

Krajevni šolski odbor v Rajhenburgu ob Savi razpisuje ofertno licitacijo za adaptacijo poslopja osnovne šole v Rajhenburgu, in sicer ob naslednjih pogojih:

a) Vse podstave za ofertno licitacijo so na vpogled pri predsedniku krajevnega šolskega odbora v Rajhenburgu, kjer se dobivajo tudi nastavki proračuna proti odškodnini 100 Din.

b) Ponudbe morajo biti vložene na krajevni šolski odbor v Rajhenburgu do vštete dne 7. maja 1929. ob 12. uri.

c) Krajevni šolski odbor si pridržuje pravico, odati razpisana dela ne glede na najnižjo ponudbo.

Krajevni šolski odbor v Rajhenburgu,
dne 25. aprila 1929.

Razne objave.

813 **Stanje Narodne banke
kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev
dne 22. aprila 1929.**

Aktiva.	Dinarjev
Metalna podloga	303,336.542-93
Posojila	1.613,624.781-51
Račun za odkup kronskih novčanic	1.006,917.935-97
Račun začasne zamene	227,792.274-79
Dolg države	2.966,355.034-—
Vrednost državnih domen, zastav- ljenih za izdajanje novčanic	2.138,377.163-—
Saldo raznih računov	513,393.491-03
	8.769,797.223-23

Pasiva.	
Glavnica Din 50,000.000 v kovanem zlatu: od te vplačano	30,000.000-—
Rezervni fond	11,679.343-40
Novčanic v obtoku	5.058,149.500-—
Državni račun začasne zamene	227,792.274-79
Terjatve države po raznih računih	357,661.617-48
Razne obveznosti	863,081.454-56
Terjatve države za zastavljene do- mene	2.138,377.163-—
Nadavek za kupovanje zlata za glavnico in fonde	83,055.870-—
	8.769,797.223-23

V metalni podlogi se računi: dinar v zlatu za en dinar, angleški funt za 25 dinarjev, dolar za 5 dinarjev, lira za en dinar, švicarski in francoski frank za en dinar, dinar v kovanem srebru za en dinar itd.

Obrestna mera po eskontu menic — za vse
bančne dolžnike brez razlike — 6 % na leto.

Obrestna mera za posojila na zastave 8 % na leto.

**Vabilo na VIII. redni občni zbor,
ki ga bo imela**

**«Kovina»,
prva jugoslovanska metalurgična industrija,
d. d. v Mariboru,**

dne 15. maja 1929. ob petnajstih v pisarniškem
poslopu podjetja na Teznu.

Spored:

- 1.) Poročilo upravnega sveta.
- 2.) Poročilo nadzorstvenega sveta.
- 3.) Odobritev bilance za leto 1928.
- 4.) Volitve v upravni svet. 817
- 5.) Volitve v nadzorstveni svet.
- 6.) Slučajnosti.

Posest vsakih deset delnic daje pravico do enega glasu. Delničarji, ki hočejo izvrševati pravico glasovanja, morajo položiti svoje delnice najmanj štiri dni pred sestankom občnega zbora pri družbeni blagajni v Mariboru.

V Mariboru, dne 30. aprila 1929.

Upravni svet.

Tvornica za dušik d. d. Ruše.**Razglas.**

Delničarji Tvornice za dušik d. d. Ruše
se vabijo na

XII. redni občni zbor,

ki se bo vršil v četrtek dne 16. maja 1929. ob
petnajstih (ob treh popoldne) v prostorih Zadružne
gospodarske banke, podružnice Maribor, v Mariboru.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo upravnega sveta in predložitev bi-
lance za leto 1928.
- 2.) Poročilo računskih revizorjev o računskem
zaključku za leto 1928.
- 3.) Sklepanje o podelitvi absolutorija upravnemu
svetu in odobritev bilance. 821
- 4.) Volitve v upravni svet.
- 5.) Volitve računskih preglednikov za leto 1929.

* * *

Občnega zbora se smejo udeležiti po §§ 30. in 31.
družbenih pravil oni delničarji, ki položijo svoje del-
nice s seznamkom številka najkasneje do všte-

tega dne 8. maja 1929. ali pri Kreditnem za-
vodu za trgovino in industrijo v Ljubljani ali pa pri
likvidaturi banke Niederösterreichische Escompte-
Gesellschaft na Dunaju, I., Am Hof 2. Na podstavi
položeni delnic se jim izdajo legitimacije, ki se
glase na deponentovo ime ter navajajo število depo-
niranih delnic in nanje odpadajočih glasov.

Vsakih 25 delnic upravičuje do enega glasu.

V Rušah, dne 30. aprila 1929.

Upravni svet.

**Vabilo na redni občni zbor
Portland-cementne tovarne,
d. d. na Dovjem,**

ki se bo vršil dne 21. maja 1929. ob pol dva-
najstih v prostorih podružnice Jadransko-Podunav-
ske banke v Ljubljani, Selenburgova ulica št. 7.

Dnevni red:

- 1.) Poslovno poročilo upravnega sveta za leto
1928.
- 2.) Predložitev bilance in računa izgube in do-
bička za poslovno leto 1928.
- 3.) Poročilo računskih preglednikov.
- 4.) Sklepanje o bilanci in računu izgube in do-
bička in o podelitvi absolutorija upravnemu svetu in
preglednikom.
- 5.) Volitve v upravni svet.
- 6.) Volitve dveh računskih preglednikov in dveh
namestnikov.
- 7.) Slučajnosti. 818

Po § 28. družbenih pravil morajo položiti delni-
čarji, ki žele izvrševati glasovalno pravico, svoje
delnice z nezapadlimi kuponji vred najkasneje osem
dni pred občnim zborom ali pri družbeni blagajni na
Dovjem ali pa pri podružnici Jadransko-Podunav-
ske banke v Ljubljani.

Na Dovjem, dne 25. aprila 1929.

Upravni svet.

814 3—1

Poziv upnikom.

Firma: Kreditno in hranilno društvo
za Maribor in okolico, r. z. z. o. z. — Kre-
dit- und Sparverein für Maribor und
Umgebung, reg. Gen. m. b. H., se je po sklepu
občnega zbora z dne 14. marca 1929. razdružila ter
je prešla v likvidacijo.

Upniki se pozivljejo, naj ji prijavijo morebitne
terjatve do dne 1. julija 1929.

V Mariboru, dne 27. aprila 1929.

Likvidatorji:

Schmiderer dr. Hans s. r.; Nasko Karl s. r.;
Wiesthaler dr. Hermann s. r.

822

Objava.

Izgubil sem izvirnik izpričevala obrtne nadalje-
valne šole v Mariboru, ki ga mi je izdalo dne 31.ega
maja 1908. pod kat. št. 2/III/2 vodstvo obrtne na-
daljevalne šole v Mariboru.

Proglašam ga za neveljavno.

Boc Milan s. r.,

nadzornik telegrafsko-telefonskih prog
na Vranskem.

811

Objava.

Izgubil sem vojaško knjižico na ime: Pertot Leo-
pold iz Nabrežine, ki jo je izdalo vojaško okrožje
dravske divizijske oblasti v Ljubljani.

Proglašam jo za neveljavno.

Pertot Leopold s. r.,

podpreglednik finančne kontrole v Sladkem vrhu.

812

Objava.

Izgubil sem izpričevalo II. razreda državne realne
gimnazije v Murski Soboti za šolsko leto 1922./1923.
Proglašam ga za neveljavno.

V Kočevju, dne 24. aprila 1929.

Šiftar Andrej s. r., osmošolec.